

prima instanță - V.Buhnaci
instanța de apel – A.Panov, A.Nogai, A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în interesele recurentului Alhasov Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alhasov Maria împotriva lui Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Alhasov Maria, și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2014,

c o n s t a t ă ;

La 14 iulie 2014 Alhasov Maria s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare în care a solicitat anularea răspunsului nr. 2/A-938/14 din 16 iunie 2014, obligarea instituției de a elibera informația solicitată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor formulate a menționat că, a înaintat către Departamentul Instituțiilor Penitenciare o solicitare privind termenul de condamnare a lui Alhasov Ghidjeran Ahmed Oglu la privațiune de libertate, data condamnării acestuia și infracțiunea pentru care a fost condamnat.

Susține că informația solicitată este necesară pentru a fi prezentată la Oficiul Stării Civile în legătură cu faptul că are intenția de a desfăce căsătoria cu condamnatul Alhasov Ghidjeran Ahmed Oglu, însă prin scrisoarea nr.2/A-938/14 din 16 mai 2014 Departamentul Instituțiilor Penitenciare conducându-se de prevederile art. 201 alin.5) Cod de executare și art. 8 alin.1) al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a refuzat eliberarea informației.

Consideră reclamanta că refuzul este unul neîntemeiat și ilegal.

Prin hotărârea judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, acțiunea înaintată de Alhasova Maria, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, s-a respins apelul declarat de Alhasov Maria și s-a menținut hotărârea judecătoriei Botanica mun. Chișinău

din 07 octombrie 2014.

La 26 martie 2015, avocatul Pruteanu Vasile în interesele recurentului Alhasov Maria a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd admiterea recursului, casarea acestora și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului s-a menționat că, soluția instanțele inferioare este nefondată, pe motiv că probele au fost apreciate arbitrat de către instanța de judecată, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și au fost interpretate eronat normele de drept material.

În opinia recurentului instanțele investite cu judecarea fondului au soluționat cauza superficial și unilateral, soluția acestora nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției. Pricina a fost examinată contrar prevederilor art. 239,241 Cod de procedură Civilă.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. c) și d) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că legea a fost interpretată eronat și a aplicat în aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Prin referința depusă la 07 mai 2015 Departamentul Instituțiilor Penitenciare a indicat că instanțele investite cu judecarea fondului au constatat toate circumstanțele pricini bazîndu-se pe cercetarea multiaspectuală, completă a tuturor probelor din dosar în ansamblul lor, a apreciat probele după intima ei convingere, călăuzindu-se de lege.

Susține că instanțele ierarhic inferioare au creat condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, a cercetat obiectiv circumstanțele reale ale pricinii și a expus în hotărîre concluziile în conformitate cu circumstanțele cauzei. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 05 martie 2015, însă nu există dovada de recepționare, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 26 martie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă (f.d.59).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de avocatul Pruteanu Vasile în interesele recurentului Alhasov Maria în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în interesele recurentului Alhasov Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari